

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 023304 19 Uvp
Banjaluka, 20.10.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Duške Mutić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi A. B. iz D., Ulica O. s. b. broj ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 08.021/111-249/18 od 16.08.2018. godine tuženog Ministarstvo ... R. S., u predmetu izbora notara sa službenim sjedištem u D., odlučujući o zahtjevu zainteresovanog lica D. B. iz T., O. broj ..., koju zastupaju punomoćnici dr A. D. i S. D., advokati iz Z., C. ... za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 023304 18 U od 26.09.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.10.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom stavom 1. izreke uvažena je tužba i poništen uvodno označeni osporeni akt, kojim je odbijen prigovor tužioca izjavljen protiv obavještenja tuženog (pogrešno navedeno rješenja) broj 08.021/111-249/18 od 01.08.2018. godine kojim je tužilac obaviješten o izboru notara po konkursu za izbor notara sa službenim sjedištem u D.. Stavom 2. izreke pobijane presude obavezan je tuženi da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 250,00 KM.

Uvaženje tužbe obrazloženo je razlozima da je osporeni akt nezakonit, jer je tuženi prilikom donošenja odluke o izboru kandidata za notara za službeno sjedište D. povrijedio odredbu člana 23. stav 2. Zakona o notarima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 86/04-68/17 - u daljem tekstu: Zakon o notarima) koja propisuje da će se kod izbora između više kandidata koji ispunjavaju uslove iz člana 20. ovog zakona, prvenstveno uzeti u obzir uspjeh kandidata na notarskom ispitu, vrsta pravnih poslova na kojima su radili, kao i rezultati koje su u radu postigli. Osporeni akt jasno ukazuje da je Konkursna komisija provela postupak izbora, utvrdila rang listu kandidata i dala prijedlog kandidata ministru isključivo na osnovu ukupnog broja bodova dodjeljenih na usmenom razgovoru (intervju) tako da su svakom kandidatu postavili po 5 pitanja, ocjenili i tako dobili određeni broj bodova, a pritom nisu dali nikakvo obrazloženje na osnovu kojih kriterija su cijenili odgovore na postavljena pitanja, niti je navedeno da li je komisija vršila ocjene ostalih uslova odnosno kvaliteta kandidata, radnih biografija i rezultata rada kao bitnih kriterija iz navedene odredbe Zakona o notarima. Proizilazi da je u konačnoj ocjeni kandidata intervju imao prvenstveni uticaj i u odnosu na ocjenu sa notarskog ispita, iako intervju Zakonom o notarima nije propisan već su ga internim aktom (Poslovníkom o radu) predvidjeli članovi komisije i na taj način prekoračili svoja zakonska ovlašćenja. Iz tog razloga se prvostepeni, a time i osporeni akt, koji uz to ne sadrže ni valjano obrazloženje, ukazuju nezakonito donesenim, posebno jer osim zbira broja bodova sa usmenog razgovora i ocjene sa notarskog ispita, nije moguće utvrditi zbog čega izabrani kandidat ima

bolje rezultate u radu ali i druge kvalitete koji ga opredjeljuju za izbor u odnosu na ostale kandidate, što upućuje na zaključak da su osporenim aktom povrijeđene odredbe člana 197. i 230. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02-66/18 - u daljem tekstu: ZOUP).

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), zainteresovano lice osporava zakonitost iste zbog povreda propisa o postupku koje su od uticaja na rješenje stvari i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu navodi da je nižestepeni sud učinio povredu odredbe člana 25. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), jer nije održao javnu raspravu, kako bi utvrdio sve relevantne činjenice, ali i odredbu člana 33. istog zakona, jer nije cijenio sve navode iz odgovora na tužbu. Pogrešnim smatra zaključak suda da je osporeni akt nezakonit, obzirom da prilikom donošenja istog nije povrijeđena nijedna odredba pozitivnih propisa. U nastavku citira relevantne odredbe Zakona o notarima, iscrpno obrazlaže proceduru njenog izbora, sa tvrdnjom da je najbolji kandidat, zbog čega je i izabrana, te podržava rad Konkursne komisije zasnovan na Poslovniku o radu kojim je između ostalog, utvrđena obaveza Konkursne komisije da zakaže i održi usmeni razgovor sa kandidatima koji ispunjavaju uslove javnog konkursa i da tokom tog usmenog razgovora naročito utvrdi radne i ljudske kvalitete kandidata, ocjeni radne biografije i rezultate koje su kandidati u radu postigli, što je i učinila, a što su upravo kriteriji iz odredbe člana 23. stav 2. Zakona o notarima. Navodi da se stoga ne ukazuje jasnim zaključak nižestepenog suda da je Konkursna komisija dala primat usmenom razgovoru, a da uopšte nisu vrednovani rezultati koji su kandidati postigli u svom radu, jer suprotno proizilazi iz isprava spisa. Konačno predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači na način da se tužba odbije, ili da se ista ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje, uz upute o kojim procesnim i drugim pitanjima treba raspraviti nižestepeni sud prije donošenja presude.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da ostaje kod navoda datih u upravnom sporu, te predlaže da se zahtjev uvaži, a pobijana presuda preinači ili ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužilac nije dao odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i spise predmeta upravnog postupka i upravnog spora, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tuženi, shodno Odluci V. R. S. o određivanju broja notara i njihovom službenom sjedištu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/06, 14/08 i 17/10), raspisao konkurs za izbor notara broj 08.021/111-60/18 od 16.05.2018. godine, koji je objavljen u „Službenom glasniku Republike Srpske“ broj 43/18 od 22.05.2018. godine, u dnevnom listu „Nezavisne novine“ dana 22.05.2018. godine i dnevnom listu „Glas Srpske“ dana 23.05.2018. godine. Članovi Konkursne komisije za izbor notara su dana 19.07.2018. godine održali pripremnu sjednicu komisije, na kojoj sjednici je utvrđeno koji kandidati su se prijavili za službena sjedišta za koja je konkurs raspisan i to B., B., P., M., D., N., R., S., K., V., L., S., S., Č. i T., pa je sačinjena i Lista kandidata koji ispunjavaju opšte i posebne uslove objavljene u javnom konkursu. U spisu se zatiče i Poslovnik o radu Konkursne komisije za izbor notara, koji je ista usvojila na sjednici održanoj dana 19.07.2018. godine. Nakon provedene konkursne procedure, Konkursna komisija je dana 31.07.2018. godine sačinila Rang listu kandidata i prijedlog za izbor notara, u kojoj Rang listi je predložila koje kandidate, za

koja službena sjedišta, predlaže ministru pravde za izbor, navodeći broj bodova koji je svaki kandidat dobio nakon okončanja konkursne procedure. Za službeno sjedište D. doneseno je rješenje broj 08.021/111-248/18 od 01.08.2018. godine o izboru za notara D. B. iz T.. Tužilac je obavještenjem o izboru kandidata za notara za službeno sjedište D. broj 08.021/111-249/18 od 01.08.2018. godine, obaviješten da je Konkursna komisija utvrdila Rang listu kandidata i prijedlog za izbor notara, te je navedeno ime i prezime izabranog kandidata i broj rješenja o izboru tog kandidata za notara uz navođenje da je tužilac bodovan sa 46,05 bodova što je i razlog zbog čega nije izabran za notara sa službenim sjedištem u D.. U pravnoj pouci je navedeno da imenovani ukoliko je nezadovoljan odlukom o izboru kandidata može u skladu sa odredbom člana 23. stav 7. Zakona o notarima izjaviti prigovor ministru pravde u roku od osam dana od prijema obavještenja. U skladu sa datom pravnom poukom tužilac je i izjavio prigovor na dostavljeno obavještenje, o kojem je odlučeno osporenim aktom na način da je isti odbijen. Pobjanom presudom je poništen osporeni akt uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje u cjelini podržava i ovaj sud.

U konkretnom slučaju, obavještenje tuženog od 01.08.2018. godine nije sadržavalo sve one razloge koje treba da sadrži u smislu odredbe člana 23. stav 6. Zakona o notarima, posebno razloge zbog kojih tužilac nije izabran, a ni razloge koji su bili odlučujući za donošenje odluke o izabranom kandidatu za notara sa službenim sjedištem u D., čiji izbor je tužilac osporio tužbom i na što je on osnovano ukazao, čime je učinjena povreda odredbe člana 197. stav 2. ZOUP. Zbog navedenih nedostataka tužiocu je onemogućeno da uopšte ospori izbor notara.

Osporeni akt kojim je odbijen prigovor tužioca, kao i navedeno obavještenje doneseni su povredom odredbe člana 23. stav 2. Zakona o notarima, kojom je propisano da će se kod izbora između više kandidata koji ispunjavaju uslove iz člana 20. tog zakona, prvenstveno uzeti u obzir njihov uspjeh na notarskom ispitu, vrsta pravnih poslova na kojima su radili, kao i rezultati koje su u radu postigli, jer je tuženi osporeni akt zasnovao isključivo na prijedlogu Konkursne komisije.

Obaveza te komisije je bila da provede konkurs za izbor notara, a to podrazumijeva pregled konkursne dokumentacije i sačinjavanje Liste kandidata koji ispunjavaju uslove predviđene konkursom i provjera da li su ispunjene pretpostavke prema članu 6. stav 2. ovog zakona te dostavljanje Prijedloga liste ministru i time se rad Konkursne komisije završava. Ovo proizilazi iz odredbe člana 23. stav 4. Zakona o notarima koja propisuje da Predsjednik V. R. S. imenuje dva člana, ministar pravde imenuje dva člana, predsjednik Vrhovnog suda jednog člana u konkursnu komisiju za sprovođenje konkursa, koja utvrđuje listu kandidata koji ispunjavaju uslove predviđene konkursom i provjerava da li su ispunjene pretpostavke prema članu 6. stav 2. ovog zakona, te propisuje da će Komisija osim toga navesti da li prema njenim saznanjima kandidat ispunjava pretpostavke iz stava 1. ovog člana (da li je po svojim radnim i ljudskim kvalitetima dostojan ugleda notarske službe).

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je Konkursna komisija provela postupak izbora, utvrdila Rang listu kandidata i dala prijedlog za izbor kandidata ministru, na osnovu ukupnog broja dodijeljenih bodova na usmenom razgovoru (intervju), na način da su članovi Komisije svakom kandidatu postavili po 5 pitanja, a zatim ih ocijenili, dobivši tako određeni zbir bodova kojem su dodali ocjenu kandidata sa notarskog ispita, shodno odredbi člana 13. stava 2., 3. i 4. Poslovnika o radu Konkursne komisije za izbor notara od 19.07.2018. godine, na koji način je dobijen ukupan broj bodova kandidata. Pri tome, nije dato obrazloženje na osnovu kojih kriterijuma su cijenjeni odgovori kandidata na postavljena pitanja, niti je navedeno da je Konkursna komisija utvrđivala vrstu pravnih poslova na kojima su radili, kao ni rezultate koje

su kandidati u radu postigli, što su dva od tri bitna kriterijuma za izbor notara iz odredbe člana 23. stav 2. Zakona o notarima.

Iz ovoga proizlazi da je tačan zaključak nižestepenog suda da je u konačnoj ocjeni kandidata, razgovor (intervju) imao primarni uticaj, iako intervju Zakonom o notarima nije uopšte predviđen, već su ga kao takvog, internim aktom, kreirali članovi Konkursne komisije, prekoračivši time svoja ovlašćenja data navedenim zakonom.

Uz to, kako obavještenje, a ni osporeni akt ne sadrže valjano obrazloženje, s obzirom da razlozi koji se u njima navode ne upućuju na odluku koja je donesena, jer osim zbira broja bodova sa usmenog razgovora i ocjene sa notarskog ispita, nije moguće utvrditi zbog čega izabrani kandidat ima bolje rezultate u radu, ali i druge kvalitete koji ga opredjeljuju za izbor, u odnosu na tužioca, proizilazi da su prilikom njihovog donošenja povrijeđene odredbe člana 197. i 230. ZOUP, kako je to sve pravilno zaključio i obrazložio nižestepeni sud.

Neosnovan je navod zahtjeva da je nižestepeni sud trebao održati usmenu i javnu raspravu, jer takav prijedlog nije stavljen od strane tužioca ni od strane tuženog, a niti od strane zainteresovanog lica, a nižestepeni sud nije našao da se radi o takvoj složenosti upravne stvari, niti sama upravna stvar zahtijeva da se u cilju razrješenja stanja stvari održi usmena i javna rasprava u smislu odredbe člana 25. stav 2. ZUS.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi njene nezakovitosti iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev zainteresovanog lica, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. tog zakona, odbija kao neosnovan.

Zapisničar
Duška Mutić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić